

Ad trejoh vitezo, k' sa bli pa smert' ab glava djan'.

(Zapisal v Brestu pri Tomislju Fr. Kramar.)

Dealec, dealec na Nemškem je živ in g'ozdnok Pieter Krunov, k' je biv pr anmi grofi v službi. Tri hčere je jomu z'je amazeane, sa vse dobre maže jomèle. Je biv ta ~~takutar~~ krunov, de nej omi v nedelè nabèn pošlo nič delat, ne klapci ne dejkle, ne jagor na jaga hódet ne nabèn, - sa m'ogli vsi v ciérku h mas' jét. Polej je su ankat pa ta g'ozdnok Pieter Krunov pa nekej klapci v g'ost drva napravlet. Polej k' sa se z'je zmatral' pr del', sa sli pa z'mal' málcat. Idej pa k' sa admálcat' je Pieter Krunov pa zaspar. Idej se m' je pa sejneal': „Pieter Krunov, hmal' b'š kanc'ov puot na tom svejti! Pa prejden se b' toja duša ad tel'esa lačila, se b'io t'irjel' ad teabe in djajne lobižni!“ Pol k' se je zbudu se je pa tak' čudu kaj b' tu pamonal'. Pol se m' je hmal' pa spiet glich tak' sejneal', sam' nekej je blu se dalazean. Je reakli: „Pieter Krunov, hmal' b'š kanc'ov puot na tom svejti! Pa prejden se b' toja duša ad tel'esa lačila se b'io t'irjel' ad teabe in djajne lobižni! Jen tam b'š tud' vidu soja luba z'ana Ana!“ - Idej je su pa h spovdi h in mi patri Anz'olri, pa je tam pavejden kaj se m' je sejneal'. Sa pa reakli: „Ce se k'om' anà rejč trikat s'ajne, sa gatov' s'ajne ad Baga. Tak' de c' se t' b'io tu se onkat glich tak' sejneal', tok' polej z'ihor vjames' de je tu ad Baga, de bo tu r'omično!“ Polej sa m' dal' pa na z'egnana svétinca k' je bla na z'egnanmi trakki pr'iezana, pa sa djal' de s' je nej na vat abejri k' bo samu prsu. Pol sa pa reakli:

* Akopram je z'je ta pravljica tiskana pod naslovom: Peter Krunov, resitelj treh zakletih vitezo, vendar se naj ta pravljica tudi vvrsti med druge iranske, ker je precej drugače zasukan od one, in je torej zapisa vredna varianta (inac'ica.)

"K' se b' zdej se trëtjoc' teab' tak' sejneal' k' se t' je zdej; pa cë se b'
kösön duk prkázov al' kej' taiga, pa kár ta svetinca v ruöke vïem' pa
rëci: „I ta svetinca te zaratím v jëmïen' ^{Sviäte} Trajice, kaj patörbu-
jes? Pöl bös pa zë vidu kaj t' b' duk ^{Presviäte} adgarovu!“ - Zdej je pa ta pr-
su damä, pa s' je rejs tista svetinca na vrat ^{fu} se m' je blu pa prec'
tista nuč rejs spïet zë trëtjoc' glich tak' sejneal' k' se prejt, glich tiste
besejde. - Zdej je su drag' dan jos pösäm pa v gäst. Zdej pa
grïesta zë precej rajt s pösäm pa gürdi, kár začne pös nëkej v
än' präcej velik' vatlin' raskapavat. Zdej tejga je pa ^{abjeju,} fïerboc' gnov
kaj je v tej vatlin' je su pa za pösäm. Je djar: „Märdë sa käre lövce
nuötri!“ Zdej pa cë sta dlej šla, vïc' je bla vatlina, tak' de je začëv
pös zë kár cvilt. Pöl pa grïesta naprej, sta pa da neh vrat prošla. Je
pa pätsköv, pa sa se kár ädpärle, pa sta šla naprej. Zdej je blu
pa cëdale bol tömä, tak' de je müögu svejca prägat de sta naprej vid-
la. Sta pa spïet da neh vrat prošla, pa je kár pätsköv pa sa se
spïet ädpärle. Zdej sta prošla pa v änä hiša k' je jëmëla dva cimra.
Zdej v ta pärvom cimri je pa zagliëdov tri vitere, k' sa bli vsi v železini
ablejki, tak' de se družga nëj vidle k' säm suh' vratov' s tiste
železine ablejke! Zdej je tejga pa takü groza ratal, de se je kár
trëst' začëv pa las'ë sa m' pa konc' vstal'. Polej k' je vnmal' h
sëab' prošu, je pa kár tista svetinca z vratü vïer pa je rëku: „I ta
svetinca vas zaratím v jëmïen' ^{Presviäte} Trajice, kaj delate tukej; kaj
patörbujete?“ Tej pa namejst' de b' adgarovli, sa pa kár vsi hmal' na m'
zvit papïer / pokazäl' k' je päd miza leävov. Je pa pabrav tist'
zvit papïer pa je brav: „Ti, k' tukej pred nam' stajis, pa ^{Progama}

g'ičnoga pričakujes! Dost' lodi je z'je p'vilo tukej blis' da nas,
pa sa skorej ad straha vmeral' pa adšli k' sa se zbrichtal'! Mi
oma bli strašni grejčniki! Neč ga blu d'jajne de ga b' mi
na d'p'rneasli! Sma cerkvie rūpal', nadovčnast' matil'. Al'
k' se je Bagū zadosti zdel', zagornu je boži glas nad nas:
Zdrel' ste za smert! Neč več na b'iste klavejštvu šk'oda de-
lal'! Že st'ier' lejta kapornima v tom strašnem topljini.
V'čm' meč, j'on nas ab' glava d'ni, če ne te b'na arkat' tajil'
pred V'sogamag'ičn'om!" — Je pa v'čev meč, pa je vsom trej'om
vitezam glavie adsejkor. Pa glih tak' k' b' makova glava
adbu, — drug'ga n'ej' blu k' an kupičk' prahu. Pa je dol' pa-
kličku, pa je molu za vse t'je tri vitez, de b' pr Bugi gnada zadub-
li. Potlej je šu pa se v un cimor gličdat kaj je n'it, k' je biv
naprej. Je biv pa ves tist' blagū k' sa ga tej viteri nakral': k'ielhi,
m'ostance, albastre, drvar, j'on tak' naprej. Polej je vse tist' pa
damū sprav, ta premažčajne kar ga je blu v tej'om cimri. Zdej je
s tist'om premažčajnem pa v j'omien' Presvičete Trojice anā c'ierku
zidor, n'ekaj je pa za maše dar. Kar je pa premažčajne astal',
je pa se med ane druge tri cerkvie razdelu, tak' de n'eam' n'ej'
tist'ga premažčajne prav n'ic' astal'! Polej pa tist'om je pa kmal'
vmaru, pa sa h'edu l'odi' z'alval za j'nim. Zdej je pa festik.

(Povedala 15. novembra 1913. Marija Sustaršič, ženica.)